

og jeg kan sige, mit Parti er noget betænkeligt ved at fiksere saa stort et Beløb. Det er saa stort et Beløb, at det maa anses for at være meget rigeligt til Imødegaaelse af selv en meget langvarig Krise. Derfor maa vi under de nærmere Forhandlinger forbeholde os, at dette Beløb bliver reduceret meget betydeligt. I denne Forbindelse er der ogsaa en noget mærkelig Bestemmelse, at selv om Fonden naar dette kolossale Beløb af 80 Mill. Kr., skal Arbejdsgivernes Bidrag til Fonden derfor ikke ophøre. Der staaer i Loven, at saa kan det blive noget nedsat; men selv naar man naar op til saa store Beløb, er det ikke positivt foreskrevet, at der skal ske en Nedsættelse.

Som det fjerde Hovedpunkt skal jeg nævne Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejder. Vi er vel alle enige om, at det vil være i højeste Grad gavnligt at faa sat nogle Ekstraarbejder i Gang, hvad enten man kalder det Nødhjælpsarbejder eller ikke. Derimod møder det meget stærk Modstand fra Socialdemokraternes Side, at man eventuelt skulde kunne tænke sig, at dette Nødhjælpsarbejde skulde blive udført til en Betaling, der laa under den tariffmæssige. Jeg synes, der er gaaet nogen Lidenskab i denne Sag, thi rent principielt vil der dog formentlig ikke kunne siges saa særlig meget imod, at Nødhjælpsarbejder udføres til en reduceret Betaling. Det kan for det første formentlig ikke svække Arbejderen, at han i Stedet for gennem Arbejdsløshedsunderstøttelse at faa 33 pCt. af sin normale Løn faar 66 pCt. ved at udføre et Nødhjælpsarbejde. Det er mig ufatteligt, at dette; at Lønningerne er under de tariffmæssige, skulde kunne svække Arbejdernes Stilling overfor Arbejdsgiverne under paafølgende Lønkampe, naar da Nødarbejderne holdes indenfor rimelige Grænser — jeg kommer senere hertil. Naar deres Art holdes indenfor strenge Grænser, vil der principielt set ikke være nogen som helst Fare for Arbejderne ved at gaa ind paa Nødhjælpsarbejder til nedsat Betaling. Det kan i hvert Tilfælde ikke svække dem økonomisk; det er ganske givet, thi de vil jo opnaa et større Beløb til deres Fornødenheders Tilfredsstillelse, end de ellers vilde faa. Tilbage er der saa kun — men der har jeg indtil Dato ikke set anført noget absolut overbevisende —, at de skulde svække sig saa særlig stærkt overfor Arbejdsgiverne.

Endvidere er der, som den socialdemokratiske Ordfører nævnte, principielt at anføre, at man i Sverige har accepteret

Tanken om en lavere Betaling til Nødarbejder. Nu hørte jeg ganske vist, at den ærede Ordfører mente, at Nødarbejderne i Sverige var af en anden Karakter end de her paatænkte; men jeg indkasserer foreløbig den Indrømmelse fra den ærede socialdemokratiske Ordfører, at der principielt intet er i Vejen for, at Nødarbejder kan udføres til en Betaling, der ligger under den tariffmæssige. Men der henvises altsaa til, at i Sverige er disse Arbejder af en anden Karakter; nu vel, men dermed er man ikke kommet bort fra, at i Sverige er Nødhjælpsarbejder til reduceret Betaling blevet accepteret med socialdemokratisk Tilslutning, og det kan vel ikke tænkes, at de Pokkers Svenskere har faaet Socialdemokraterne hinsidan til at gaa i Gynge og at gaa ind paa noget, som ikke kan accepteres her — hvad der kan accepteres fra socialdemokratiske Side i Sverige, maa formentlig ogsaa være god Latin her paa Bjerget. I de Lovforslaget ledsagende Bilag er der yderligere henvist til Tyskland, hvor Socialdemokratiet ogsaa har en ikke ringe Indflydelse — saa vidt jeg ved, er det en Socialdemokrat, der er Præsident i Øjeblikket, og han maa vel dog kunne udrette noget. Men i Tyskland har man adskillige Steder indført Nødarbejder til reduceret Betaling.

Imidlertid er det saa heldigt, at Indenrigsministeren har formuleret sit Forslag saaledes, at det formentlig vil kunne accepteres i den foreliggende Form fra alle Sider, fordi det aabner Mulighed ikke alene for den saakaldte Jensen-Sønderupske Plan, men ogsaa for den Schiølerske Plan, og det sidstnævnte Forslag gaar jo ind paa det Krav, som stilles fra Socialdemokratiets Side, at Betalingen skal være den tariffmæssige. Endvidere foreligger der sort paa hvidt for, at det socialdemokratiske Mindretal i den nedsatte Kommission, meget fremragende og gode Partifæller, subsidiært kan tiltræde det Schiølerske Forslag. Men saa er der ikke saa forfærdelig meget tilbage. Der er ikke saa meget tilbage, at det kan betale sig at sætte hverken det store eller det lille politiske Tudehorn i Gang.

Vi fra vor Side mener, det vil være heldigt at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, men vi ønsker ikke at tage noget doktrinært Standpunkt i Sagen; vi mener, det maa overvejes efter Tid og Omstændigheder og efter lokale Forhold, om man vil praktisere Nødhjælpsarbejderne paa den ene eller den anden Maade.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at den Schiølerske Plan allerede i Praksis er